

“ପ୍ରମୀ ତଥି ନିଃଶିଖ ନିଃଶିଖ ଦୁଃଖତ୍ଵ
ଜୀବନକୁ ବନ୍ଦମନୀ ହିଂସା ଗମନି”
- ଏ ପ୍ର ବିନ୍ଦମି (ପରିଷ୍ଠ, ହିଂସାପରି)

ଏହାର ପାଞ୍ଜଳି

ତାରିବା ଯାମାଁ ଓନଶିବନା ରାରି ଶାନାରି
ଉତ୍ତରମୁଁ ଉତ୍ତରମୁଁ ତଥେ ମାଦେ,
‘ଚୁମ୍ବନ୍ତ ଚୁମ୍ବନ୍ତ ନନ୍ଦା
କରିବୁ ତୈନାଙ୍ଗି ଲେତେ ଏହୋଯ
ସିଙ୍ଗୁଡ଼ା ଥରା ତାରଗା
ନୋକପନା ଫରେ ।’

ମାତିର ମରତା ଯୋକରିଛି

ହେ ମରି, କେବ ଅମଦି ଆଲୁ ଟିପ ପେକେଟ ଅମା
ରାହୁ! ଆଲୁ ଟିପ ପେକେଟ ଅନୁଦି
ଉଶି ।

ଶିଦି ଚାଟ୍ଟୋର ମୁକୁ ପିକ ହେବ ଥଳଦାନା

ସିବ କରିବା ଚାରା ଭାବିଦେଇବା?

ଲୁଗ ମାତାପିଲ ମରିଲାନ୍ତି ।

ହାଦେବକୁ ଆଲୁର ପେକେଟ ଅନୁ
ରାହ କରି ଚିତ୍ତା

ଥରିଜିତ୍ ସୁଳା ଲାଭା ପଞ୍ଚର ଓତ୍ତବା

ଥପକ ପକଶନାଥି ।

ଏନା ମରି ଥି

ଆଲୁର ମାପକଶିଂ

ମୁନ୍ଦୁନ ଯାଓରା ଖରଦୁ

ଶୁଗୁଣ୍ଡି ମରେ ନିପାଲଖଣି

ତରକ ତରକ,

ନୁଶିଂହୀ ନୁଶିଂ ଡାକ୍ତରି ମନୁଦୁ

ଦେଲ୍ଲିନୀ ପେକେଟ ଟୋରକପଦା ଯାଓରକପା

ଦେଲ୍ଲିନୀ ନୁଶିଂ ଡାକ୍ତରି ।

କାକ କାକୁ ନେଇବା ଫାଓରକି

ଦେଲ୍ଲିନୀ ନୁଶିଂ ଡାକ୍ତରି ନୁଶିଂ

ମରି ଯା ଓଦ୍ଦା ନୁଶିଂ

ପେକେଟ ଅନୁ ଚାଟିନା ଉତ୍ତିବା!

କାକଥିଲାକା ଚାଟିନା

ନୁଶିଂ ଅନୁ ଦେଲ୍ଲିନୀ ମପିପର ଯୋନା ।

ନୁଶିଂବା ମାତମଦାନା ମତମଦା

— ଏମ ନିଲକୁମାରି

ଫାରିବା ଶମଲାଂ,

ଲୁଗବା ନନ୍ଦେ,

ଥାଲିବା ହେଇବା ତାରିଂ ତଥେ;

ଯେଲିବା ହେଇବା ଥିଲେ ତଥକ ।

କଦମ୍ବନୀ ଇମାରି ତାରିଂ କୁମୁଦୁ ।

ମିଲୁନ ଦିବାଃ ଟିହେନାଃ -ଅକି ତୁର୍ଜୁ ମହୋକନ୍ଦା

ଅକି ତୁର୍ଜୁନା କନ୍ଦାନୋ ଯୋରିବା

ଚଲି ପର୍ବ ଖଣ୍ଡନା !

ମାଲେନୀ ଇହାରୋଲ ଥିବା ଚିଲିବା

ଥେନରକୁ କନ୍ଦାନେ ଥିଲେନ୍ଦେ ତାକଥେତେ ।

ମୋର୍ଚ ଚଂକି ଇମାଦନା

ଯେବା ଚଂକି ପାତ୍ରମନି ।

ଟିଂ-ପା-ତୁର୍ଲିବାରି ଫରିବା

ଉନବା ଯେଲି ଶଳେନ ଫିଜାଲ ଲେତେବା

ମିର୍ଦିଲି ରାମି ଲାନ୍ଦାରା

ଅତିଯା-ପ୍ରାଣି ପର୍ବମନ୍ଦିରା

ଅତିଯା-ପ୍ରାଣି ପର୍ବମନ୍ଦିରା

ଫେରିବିବେ ଥିଲେ ରୋରା ।

ଚିତେ ଚିତେ - କେମା ହାତେ ।

ବାଖି ଅମ୍ବତ୍ତ କୋର୍ଦ୍ଦେକପା ମାଟି ।

ବାଖିଲାନ ବାଖିଲାନ ପରିଦି

ଚିତ୍ରବୁରୋଇ ତୁର୍ମୁରୋଇ ହେଇବାରେଇ ।

ଯେଲିହେମି ହେଇବା ଶିଶିରା ଇରୋଲ ବାତିବାନି

ପନମ ନିଂହୋଲୀ ମେରିନ୍ଦୁ

ମେଙ୍ଗଲ ଫନ ମୋଟି ଅନୁ ଖୁଣ୍ଡ ଓ ଲେତେନ

ତମେତୋରୀଙ୍କ ଚିତ୍ରମାନ ହେଇନ୍ଦୁନ ଫରବା

ସନ ମର କୋମାନି

ନୋହୁ-ନୋହୁ ଯେହୋଇ ।

ଅଭୋଦା ହେଇବା ମାତମଦାନ ଚିତ୍ରମାନ ଅମୁ ନୁଶିଂପାରି

ଥମ୍ବୋଯା ମରିବା ମରିବା

କୋମାନି କିମାନି

ନୁଶିଂବା ନନ୍ଦାରା

ନନ୍ଦାରା ନନ୍ଦାରା

ନନ୍ଦା